

Hristos și omorătorii de profeți [iudei] și de ereticii cei cu nume rău și fără Dumnezeu. ² Și să ne supunem lui Hristos Care ca un Împărat are libertatea de a schimba diferitele orânduiești [*diataxeis*] și ca Legiutor are înțelepciunea de a orânduiești în chip diferit cele ale firii [legea naturală], fiind păzite în același timp neschimbate pretutindeni.

XXVI. Că trebuie fugit de eretici ca de unii care corup sufletele, și ce opinii susține fiecare erezie (ca în capitolele VIII, IX și X)

¹ Episcopi și laici, abțineți-vă de la toți ereticii care socotesc rele Legea și Profeții. Fiindcă Ei Îl urăsc și nu se supun Dumnezeului Atoateșitor și nu-L mărturisesc pe Hristos Fiu al lui Dumnezeu, pentru că neagă nașterea Lui după trup, se rușinează de crucea Lui și nu slăvesc pătimirea și moartea Lui, nu cunosc Învierea Lui și retează nașterea Lui înainte de veci. ² Unii dintre ei au altă impietate închipuindu-și că Domnul e un simplu om, crezând că e din suflet și din trup; iar alții văd în Iisus pe Însuși Dumnezeu Cel peste toate, crezând că e Însuși Tatăl Său și că Același [Tată] e și Fiu și Mângâietor. Și ce e mai spurcat decât aceasta? ³ Iar alții, iarăși, socotesc rele unele mâncăruri și spun despre căsătorie și facerea de copii că sunt uneltiri ale diavolului și, din răutatea lor, pentru că sunt impioși, nu vor să învie din morți, de aceea defaimă învierea spunând: „Suntem persoane respectabile care nu vrem nici să mâncăm, nici să bem”, închipuindu-și că vor învia din morți ca niște demoni fără trup; ei vor fi osândiți pe veci în focul cel veșnic. Fugiți deci de ei, ca să nu pieriți împreună cu impietățile lor.

XXVII. Despre prescripțiile iudaice și păgâne cu privire la scurgerea de sămânță, scurgerea în vis, relații sexuale, menstruații, unirea legitimă, naștere, avort, întinarea corpului, îngroparea mortului sau oaselor, morminte sau deosebirea mâncărilor

¹ Iar dacă păzesc obiceiurile iudaice privitoare la scurgeri de sămânță, scurgeri în vis și relațiile sexuale potrivit Legii [Lv 12; 15; 22], să ne spună dacă în ceasurile și zilele în care suferă ceva din acestea se feresc să se roage, să se împărtășească din Euharistie sau să atingă Cartea; și dacă spun că da, este evident că sunt goi de Duhul Sfânt Care rămâne pururea în cei credincioși, căci despre cei cuvioși spune Solomon ca fiecare să fie gata, că: „Atunci când doarme, să-l păzească, și când se scoală, să vorbească cu el” [Pr 6, 22]. ² Căci dacă socotești, femeie, că atunci când ești în cele șapte zile ale scurgerii tale [Lv 15, 12], ești goală de Duhul, și atunci, dacă mori pe neașteptate goală de Duhul, vei pleca la Dumnezeu fără îndrăznirea nădejdiei.

Întrucât ai însă negreșit pe Duhul în chip inseparabil, fiindcă El nu este într-un loc, atunci ai nevoie de rugăciune, de Euharistie și de vizita Duhului Sfânt, întrucât în această stare n-ai făcut nici o fărâdelege.³ Fiindcă nici împreunările legitime, nici lehzia, nici curgerea sângelui, nici scurgerile în vis nu pot întina firea omului sau să o separe de Duhul Sfânt, ci numai necredința, impietatea și acțiunea contrară legii. Pentru că Duhul Sfânt rămâne mereu în cei care L-au dobândit, cât timp vor fi vrednici, iar pe cei de care se separă îi face pustii și predați duhului rău.⁴ Dar orice om e plin fie de Duhul Sfânt, fie de [duhul] cel necurat și îi este cu neputință să scape de fiecare din aceștia, dacă nu suferă ceva contra lor; căci Mângâietorul urăște orice minciună [FA 5, 3], iar diavolul urăște orice adevăr [In 8, 44].⁵ Dar oricine a fost botezat cu adevărat e separat de duhul diavolesc și e în Duhul Sfânt, iar în cel ce face binele rămâne Duhul Sfânt umplându-l de înțelepciune și pricepere și duhul rău nu se poate apropia de el, pentru că observă atacurile lui.⁶ Deci tu, femeie, dacă, așa cum spui, în zilele scurgerii tale ești goală de Duhul Sfânt, atunci ești plină de cel necurat; căci nerugându-te, nici citind, îl chemi fără voie, fiindcă el îi iubește pe cei nerecunoscători, leneși, nepăsători, somnoroși, deoarece și el, întrucât a fost bolnav de necunoștință, a fost dezbrăcat de Dumnezeu de demnitatea sa, fiindcă a ales să fie diavol în loc de arhanghel.⁷ De aceea abține-te, femeie, de la cuvinte zadarnice, adu-ți aminte întotdeauna de Dumnezeu Care te-a creat și roagă-te Lui, fiindcă este Domn și al tău și a toate, și meditează la legile Lui, nerespectând nimic din practicile Legii care țin sau de curățirea naturală sau de împreunarea legiuită sau de naștere ori lepădare, sau de întinarea trupului, fiindcă astfel de practici sunt invențiile zadarnice ale unor oameni nebuni și n-au nici un sens.⁸ În chip asemănător, nici îngroparea unui om, nici oasele unui mort, nici mormântul, nici oricare mâncare, nici scurgerea în vis nu pot întina sufletul omului, ci numai necredința în Dumnezeu, fărâdelegea și nedreptatea față de aproapele, adică răpirea, violența sau altceva contrar dreptății, adulterul sau desfrânarea.

XXVIII. Despre pederastie, adulter, desfrânare și unirea cu dobitoace, că unele sunt impietăți contrare firii, iar altele fărâdelegi și nedreptăți, și de ce fiecare din acestea sunt interzise și pedepsite

¹ De aceea ferți-vă și fugiți, iubitorilor, de astfel de practici, căci sunt păgânești. Fiindcă noi nu ne scârbim nici de omul mort ca aceia, căci nădăjduim să înviem iarăși, nici nu socotim rea împreunarea legiuită, fiindcă e obiceiul lor să nu respecte unele ca acestea. Pentru că atunci când are loc cu dreptate, unirea între un bărbat și o femeie se face cu voia lui Dumnezeu, căci de la